

Sygn. akt II CSK 564/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku R. H.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej
z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 30 maja 2014 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 120,-
(sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. H. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 maja 2014 r., oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 17 stycznia 2014 r., którym oddalono jego wniosek o ustanowienie służebności przesyłu na rzecz P.

Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zasada zastępstwa stron przez profesjonalnych pełnomocników (art. 87¹ k.p.c.). W zamierzeniu ustawodawcy przepis ten miał zapobiegać wadliwemu sporządzaniu skarg kasacyjnych, obciążającemu sędziów dodatkową pracą i powodującemu zaległości sądowe. Przymus, o którym mowa, wyklucza możliwość sporządzenia skargi kasacyjnej przez stronę postępowania (chyba że sama jest profesjonalistą), a nierespektowanie go powoduje niedopuszczalność skargi kasacyjnej, z uwagi na brak tzw. zdolności postulacyjnej (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 kwietnia 2014 r., SK 22/11 (OTK-A 2014 Nr 4, poz. 37)). Celem ustanowionego przymusu adwokacko-radcowskiego, który obejmuje także wniesienie skargi kasacyjnej, jest zapewnienie temu środkowi odwoławczemu odpowiedniego poziomu. Od profesjonalnego pełnomocnika procesowego wnoszącego skargę kasacyjną, oczekiwać należy znajomości aktualnego stanu prawnego oraz poglądów orzecznictwa. Adwokat i radca prawny zobligowani są do działania ze starannością przypisywaną profesjonalistom. Strona korzystająca z pomocy profesjonalnego pełnomocnika ma prawo oczekiwać i wymagać, aby dokonywane czynności wykonane zostały z pełną znajomością obowiązujących regulacji prawnych (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2006 r., II CSK 378/06).

Jednym z wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej jest prawidłowe sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Uchylenie zaskarżonego wyroku skutkuje bowiem koniecznością wydania dalszego orzeczenia w przedmiocie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania albo sądowi

drugiej instancji, który wydał orzeczenie, albo równorzędnemu sądowi drugiej instancji, albo sądowi pierwszej instancji który wydał orzeczenie, albo równorzędnemu sądowi pierwszej instancji, albo wydania orzeczenia merytorycznego co do istoty sprawy, albo wydania orzeczenia formalnego w przedmiocie odrzucenia pozwu bądź umorzenia postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r. (V CSK 427/14, nie publ.) zamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z pominięciem oznaczenia zakresu żądanego uchylenia lub zmiany stanowi istotną wadę skutkującą odrzuceniem skargi *a limine*. Znajomość formalnych zasad konstruowania skargi kasacyjnej stanowi jedno z podstawowych wymagań staranności, jakich oczekuje się od zawodowego pełnomocnika. Tymczasem w przedstawionej skardze wniesiono jedynie o uchylenie zaskarżonego postanowienia, nie wskazując jego zakresu (art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), który powinien pozostawać w korelacji z zakresem zaskarżenia orzeczenia, wymaganym na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

Uznając, że sprzeczności interesów stron uzasadnia odstępianie od zasady, że w postępowaniu nieprocesowym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (art. 520 § 1 k.p.c.), uwzględniono na podstawie art. 520 § 4 k.p.c. wniosek uczestnika o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.